

В ПАМЕТ НА СВЕТИ ПРЕПОДОБНОМЪЧЕНИК ДОМЕТИЙ

Свети Дометий живял при царуването на Константин Велики. Негова родина била Персия, където той бил обърнат от езичеството в християнството от човек на име Уар. Като оставил родствениците и родината си, проникната от езическото нечестие, свети Дометий се отправил към пределите на гръцката държава, в град Низибия. Тук отишъл в един манастир и приел свето Кръщение, а след това се облякъл в монашески образ и непорочно преминавал подвига на постническия живот. Но поради внушенията на завистливия и лукав бяс, живеещите в този манастир монаси го намразили и свети Дометий бил принуден да избяга в манастира на светите мъченици Сергей и Вакх, който се намирал в град Теодосиопол. Тук той подражавал на живота на архимандрит Нурвел, за когото се разказва, че в продължение на шестдесет години не вкусил нищо варено, спял извънредно малко, и то не лежейки или седейки, а като стоял, опирайки се върху жезъла си. Архимандрит Нурвел поставил преподобния Дометий за дякон, но когато светият разбрал, че архимандритът иска да го накара да стане свещеник, избягал и оттук.

Като се уединил в една пустинна планина, свети Дометий водел живот по Бога, търпейки зной и мраз и всякакви несгоди. После той се заселил в една пещера и извършил много чудеса с Христовото име: той изцелявал от болести мнозина, които идвали при него, като в същото време ги привличал от идолопоклонството в Христовата вяра. А когато в тази местност дошъл Юлиан Отстъпник и след като узнал всичко за свети Дометий, заповядал да го убият с

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

камъни. Изпратените да извършат това злодейство дошли и намерили в третия час на деня светия старец, който заедно с двама ученици извършвал определените молитви. Като се нахвърлили срещу тях, ги избили с камъни и така преподобни Дометий завършил своя богоугоден живот, заедно с двамата си ученици.

© Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четви-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.